

रामायणं

अनेन देवा युधि दानवाश्च

यक्षा भुजङ्गाः पिशिताशनाश्च ।

गन्धर्वविद्याधरगुह्यकाश्च

सहस्रशो राघव संप्रभगाः ॥ १० ॥

शूलपाणिनमायान्तं कुम्भकर्णं महाबलं ।

हृत्तुं न शेकुस्त्रिदशाः कालोऽयमिति मोहिताः ॥ ११ ॥

प्रकृत्या राम तेजस्वी कुम्भकर्णो महाबलः ।

अन्येषां राजसेन्द्राणां वरदानकृतं बलं ॥ १२ ॥

अस्यैव तु महाबाहो निजमेवौरसं बलं ।

एतेन ज्ञातमात्रेण क्षुधितेन महात्मना ॥ १३ ॥

संभक्षिताश्चाप्सरसो महेन्द्रानुचरा दश ।

भक्षितानि सहस्राणि सत्त्वानां सुबहून्यपि ॥ १४ ॥

सततं भक्ष्यमाणास्तु प्रजा भयनिपीडिताः ।

याति स्म शरणां शक्रं तं चाप्यर्थं न्यवेदयन् ॥ १५ ॥

स कुम्भकर्णं कुपितो महात्मा

जघान वज्रेण शितेन शक्रः ।

स शक्रवज्राभिहतो महात्मा

चचाल कोपाच्च भृशं ननाद ॥ १६ ॥

तस्य नानयमानस्य कुम्भकर्णस्य रक्षसः ।

श्रुत्वा स्वभाववित्रस्ताः प्रजा भूयोऽपि तत्रसुः ॥ १७ ॥